

In vsakemu razumljivo slika in nas prepričuje, da se mora v doglednem času uresničiti to, po čemur hrepeni vsak krščanski Slovenec: Dobili bomo v Slomšku svetnika!

Slovenske večernice so nam prinesle tretji zvezek knjige »Bele menihi«. V tem delu so nam opisani kmečki upori, kolikor se nanašajo na samostan v Stični. Ta zvezek bo prav posebno zadovoljil kmečke naročnike in čitatelje.

Solska in komaj šoli odrasla mladina bo vesela kratke, privlačne in tolikanj vzpodbudne knjige »Vatomikas«.

Zvezek »Zgodovina slovenskega naroda« nam opisuje življenje naših prednikov krog burnega leta 1848. Knjiga nas poučuje o slovenskih razmerah, o trpljenju našega naroda in njegovem odločnem boju napram krivicam iz rok mogočnih tujcev.

Vsak, ki bo prečital letošnji književni dar Mohorjeve družbe, ga bo od srca vesel, bo ostal družbi zvest naročnik in bo tudi agitiral za njo pri vseh, v kojih hiše še ne zahajajo mohorske knjige.

*

Sv. Ana v Slov. goricah. O požaru, ki je pretekli mesec izbruhnil v viničarji Ferdinanda Zvera, smo doznali naslednje podrobnosti: Stara zakonca, ki sta spala v viničarji, nista bila rešena šele po gasilcih, marveč sta prva opazila požar ter začela sama reševati živino, pri čemur so jima prihitei na pomoč bližnji sosedi, ki so rešili še ostalo živino ter s pomočjo daljnih sosedov tudi stanovanjsko hišo. »Rešeni denar« predstavlja ne 7000 Din gotovine, marveč nekaj starega srebrnega denarja. Posestnikov sin Franc, ki je vedel za ta star denar, je udril v kamro in rešil te stare kovance, ki imajo zasebno spominsko vrednost. Gasilci so prihitei na lice mesta, ko je bilo večinoma rešeno, kar se je dalo rešiti. Zaposleni so bili pri preših ter rešili kletna vrata, da ni ogenj prešel v klet.

Kapela pri Radencih. Dne 1. decembra, na izseljeniško nedeljo, se je vršilo blagoslovljanje kapelice Lurške Marije pri Francu Šumaku v Račkem vrhu. Pri tej priliki se je nabralo za naše izseljence 53 Din. Vsem darovalcem: Bog plačaj!

Pršetinci pri Sv. Tomažu. Pretekli mesec se je v neki noči priplazil neki nepoznani dolgoprstnež na podstrešje Elizabete Kavčič v Pršetincih. Neznavec se je mislil za zimo založiti s precejšnjo količino slanine in morebiti tudi z denarjem. Vsled ropotanja na

podstrešju se je prebudila gđc. Kavčičeva ter lopova pričakala z gnojnimi vilami v rokah na prehodu s podstrešja v vežo. Uzmovič se je pogumno ženske ustrašil ter brez plena popihal v temno noč. — Nekoliko dni pozneje je neki navihan paglavec pri posestniku Janezu Novak v Pršetincih, ko so bili domači zbrani pri obedu pritrđil vsa vrata na svinjakih s tako silo, da je onemogočil vsak pristop s hrano k svinjam. Po trudapolnem delu se je Novakovim šele proti večeru posrečilo zapah odstraniti. — Dne 18. novembra sta si obljubila zakonsko zvestobo v farni cerkvi sv. Tomaža vrli kmečki fant Lovrenc Magdič iz Pršetincev, ki si je zbral za tovarišico na potu življenja Slavico Obratovo, članico Marijine kongregacije in bivšo cerkveno pevko. Obilico božjega blagoslova!

Velika Pirešica. Mnogo se razpravlja in govori zaradi pogodbene pošte, katere se namerava ustanoviti v Veliki Pirešici. Propagira se od vseh strani. Eni so zato, da bi žalska pošta vršila vsakodnevno sefsko dostavo v tuk. občino; drugi pa, da bi se ustanovila pogodbeniška pošta v Veliki Pirešici. Za drugo se zavzema občina, da bi ona izvedla vsakodnevno dostavo in to v vsako vas tuk. občine. Od sedajne dostave so imele ugodnosti le nekatere vasi, dočim se večina vasi te ugodnosti niso mogle poslužiti. Za ostale vasi, ki so bile izven dosedajnega dostavnega okolisa, so morali sami ljudje hoditi izpraševati za pošto na mesta, kjer se je pošta puščala od poštnege sela. Na naročitih dnevnikih časopisov ni bilo misliti, ker si jih dobil prepozno v roke, tako

janski koloniji Eritreja bodo prejeli po 7 lir, v Somaliji 8 lir dnevno, ostali podčastniki 6 in 7 lir, vojniki in miličniki pa po 5 in 6 lir dnevno.

Statistika o prevozu.

Italijani so prepeljali skozi Sueški prekop od 21. II. do 23. XI. — 242 tisoč oseb. Istočasno se je odpeljalo iz vzhodne Afrike nazaj v domovino 5300 bolanih Italijanov.

Italijani ob 12 velikih oklopnih avtomobilov.

Na južnem bojišču, in sicer nekaj deset milj južno od Goraheje, je obtičalo 12 velikih italijanskih oklopnih avtomobilov v neizmernem blatu. Posadka je bila primorana, zapustiti bojna vozila.

čin, sledilo je plahutanje težkih peruti, in ko je pogledal Franc ves zmešan kvišku, se je še lahko zakotalil nazaj in je ušel za las krempljem orjaškega orla, kateri je hotel očitvidno usekati predrznega vsiljivca s kljunom v glavo. Ko je kolobaril med besnim krikanjem v višine, so mu odgovarjali z mogočnega gnezda na zgornjem vrhu leve stene mladiči.

Na prodcu potoka, ki je bil presneto nestalen za njegove noge, bi bil Gruber kmalu spodrsnil. Da bi se obdržal, je omahoval nazaj in prestopil na drugi breg.

Tamkaj ga je že čakal novi strah. Skoraj med njegovimi nogami sta pobegnili z neverjetno naglico dve majhni zeleni kači ter se zgubili med peskom in kamenjem. Franc se ni bal kačje golazni; da je napravil eden ali dva koraka na stran, je bila posledica nenadnega srečanja.

»Le pazi, kače so sigurno strupene«, ga je posvaril Lavison, kateri je bil na pol preplašen in na pol se je smejal, radi smešnosti položaja.

Gruber je še vedno zrl presenečeno za kačama. Videl je še celo množice velikih pajkov s

krizi na hrbtih, ki so se zatekli iz njegove bližine pod kamenje.

»Rad bi vedel, odkod so se priklatile kače«, je začudeno pripomnil. »Že davno sva preko meje, v kateri živijo.«

»Ali se ti ne zdi čudno, da je voda tukaj gor precej topla?« je razlagal Lavison. »Gotovo izvira iz toplega vrelca. Najbrž niti v zimi ne zamrzne in daje celí okolici toplo podnebje.«

»Ali si videl zlato?« je vprašal Gruber in je stopil ponovno v vodo.

»Niti sledi o zlatu«, se je glasil razočarani odgovor. »Dozdeva se mi, da naju je stari Indijanec vendarle potegnil.«

»Kaj pa je tole rdeče tukajle?« se je začudil Gruber, ki je pregledoval skozi kristalno čisto vodo dno potoka. Čudno se mu je zdelo, ker je bilo dno potoka posejano z rdečimi pikami, katere so lukale izpod vode kakor strnjena kri.

Pripognil se je in je pobral liki lešnik veliko rdečkasto piko. V primeri z velikostjo je bila iz vode dvignjena stvarca izredno težka. V brezsapni napetosti je drgnil z rdečim lešnikom po iznad vode se dvigajoči skali.

Vsaka
ASPIRIN
TABLETA

nosi Bayer-jev križ kot garancijo za pristnost. Proti vsem bolečinam in prehladu

ASPIRIN

Oglas je registr. pod št. št. 6174 od 1. III. 1935